

[Grethe Fenger Møller]

»Hvilke konsekvenser vil indregningen af efterlønnen i virksomhedernes omkostninger få for forbrugerpriserne?«
(Spm. nr. 556).

Begrundelse.

Monopolrådet har besluttet, at efterlønnen allerede på nuværende tidspunkt kan indregnes i virksomhedernes prisfastsættelse. Da der for de enkelte virksomheder vil være tale om væsentlige merudgifter som følge af efterlønsordningen, vil dette medføre stigning i forbrugerpriserne. Ministeren bedes derfor redegøre for, hvilke konsekvenser dette får for de priser, forbrugerne skal betale.

Besvarelse (9/2 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Spørgsmålet kan ikke besvares entydigt.

Det forhold, at en virksomhed får stigende omkostninger, vil ikke nødvendigvis medføre prisstigninger svarende til omkostningsstigningerne. I nogle tilfælde vil man endog kunne konstatere, at omkostningsstigninger slet ingen virkning får på priserne.

Forholdet kan f.eks. være det, at en virksomhed er i en sådan konkurrencesituation, at den ikke kan tillade sig at vælte omkostningsstigninger over på priserne eller ikke kan gøre det i fuldt omfang. Den manglende omkostningsdækning kan herefter bl. a. søges gennem nedsættelse af avancerne eller gennem produktivitetsforøgelse.

Den ekstraydelse, som pålægges arbejdsgiverne i forbindelse med efterlønsordningen, udgør 343 kr. årlig pr. helårsansat. Dette tal kan imidlertid ikke uden videre lægges til grund ved en beregning af virkningen for det samlede erhvervsliv, idet der for to ansatte i hver virksomhed betales halvt bidrag, og idet bidraget i landbrugs-, skovbrugs- og fiskerisektorerne er 20 pct. af det normale bidrag.

Indvirkningen på priserne er afhængig af en række forudsætninger, således at det ikke findes muligt at give et talmæssigt udtryk herfor, men den må under alle omstændigheder antages at være af meget begrænset omfang.

Til *justitsministeren (2/2 79)* af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Hvilke oplysninger kan gives om arbejdet i regeringens trafikikkerhedsudvalg?«
(Spm. nr. 558).

Begrundelse.

Det er i denne måned et år siden, at regeringen nedsatte et ministerudvalg bestående af statsminister Anker Jørgensen, indenrigsminister Egon Jensen, trafikminister Kjeld Olesen, socialminister Eva Gredal, undervisningsminister Ritt Bjerregaard og justitsminister Erling Jensen. Udvalgets opgave var angiveligt at arbejde for større trafikikkerhed for børn og unge, men trods den tragiske baggrund – de meget høje ulykkestal – savnes initiativer eller tilkendegivelser fra udvalget.

Udvalget eksisterer forhåbentlig fortsat, selv om alle dets oprindelige medlemmer – undtagen statsministeren – enten er udtrådt af regeringen eller er blevet flyttet til andre ministerier.

Jeg tror, det vil være af betydelig interesse, hvis ministeren her ved 1-året for udvalgets nedsættelse kan redegøre for den praktiske arbejdsgang i ministerudvalget, gerne ganske udførligt med angivelse af, hvilke møder der har været afholdt, de emner, der har været drøftet på møderne, og hvilke initiativer der er besluttet. Specielt vil det være af interesse at vide, hvilke initiativer der er besluttet vedrørende børns og unges skoleveje, om knallertsikkerheden og om cyklisterne, idet netop initiativer på disse områder er særlig tiltrængt, hvis ulykkestallene skal ned.

Normalt ville sådanne spørgsmål jo blive behandlet af ministeriernes embedsmænd, men regeringen har ved det usædvanlige skridt, der blev taget, vist, at den er enig i at prioritere trafikikkerheden for børn og unge særlig højt, og svaret vil derfor forhåbentlig kunne blive en beskrivelse af den personlige indsats, ministerudvalget har kunnet gøre, og ikke blot en henvisning til det arbejde, der løbende udføres af embedsmænd.

Hver eneste af os politikere har et kæmpeansvar for vore børns og unges sikkerhed i trafikken. Lad os dog vise, at vi kan leve op til det – ikke blot i ord, men også i handlinger.

Besvarelse (9/2 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):